

Bemutakozás

Joó Imre

Két generációs családi méhészetünk története 1949-ben kezdődött. Édesapám *id. Joó Imre* 12 évesen a tanya melletti akácfán megpillantott egy méhrajt. A méhek ismerete nem állt távol tőle, hisz nagyapja és nagybátyja is méhészek voltak. A rajt befogta és deszkából készített egy ládát, mely a méhek otthona lett. A méhek csodálatos világa magával ragadta és a méhek szeretete a mai napig töretlen. A méhészetet mindig munka mellett gondozta és vándoroltatta. Én beleszülettem ebbe a világba. Gyerekként csak a pergetésben segédkeztem, szakközépiskola mellett már a vándorlásban is. Ekkor még több idős méhész összeállt és együtt vándoroltunk, én pedig segítettem nekik a rakodásban, majd a pergetésben is – először csak a fedelezésben, majd mikor már több szakmai tapasztalattal rendelkeztam a mézszelvétnél is. A technikum után több területen is kipróbáltam magam, de rájöttem, hogy visszavágyom a természetbe. 2005 őszén döntöttem úgy, hogy a méhészetből kívánok megélni. Ekkor értettem meg, hogy az ember a sorsát nem tudja elkerülni, akit egyszer rabul ejt a természet eme csodája, az nem tud szabadulni tőle, mindig vissza vágyik.

Kaptárgyártásba kezdtünk, mert édesapám szerint a méhész ezermester és mindent el tud készíteni, amire a méhesben szükség van. 2006-ban a Területi Agrárkamara méhészképzést hirdetett, melyet sikeresen elvégeztem, majd 2010-ben OKJ-s méhész szakképesítést szereztem jeles eredménnyel. Hiszem, hogy az eredményes termelés alapja, hogy az ember folyamatosan képezze magát. Jelenleg 70 méhcsaláddal termelünk mézet.

2005-ben beléptem a [Hajdúszoboszlói Méhész Egyesületbe](#). Rendszeresen jártunk a méhészeti összejövetelekre, ahol nívós előadóktól hallhattunk érdekességeket a méhészet világából. Segítettem az egyesület működésében is, így amikor 2010-ben elnökünk betegség miatt visszavonult posztjáról, engem választott meg a közgyűlés az egyesület elnökének, amit nagy megtiszteltetésnek vettem és azóta is segítem a méhészek életét, ahol tudom.

2013 nyarán ismerkedtem meg Dr. Simon Zsuzsannával. Azt tervezte, hogy kialakít egy rendelőt a szülői házában és ott apiterápiával is szeretne segíteni a gyógyulni vágyókon. A hosszú beszélgetések és tervezgetések eredményeképpen 2015-ben elkészült a „Propoliszsauna”, mely négy méhcsaládnak ad otthont.